

възможно, продъмали въ и морето, и вѣтровки, които го сж посла-
шали, па и самити вѣсове вразити мѡ, които го исповѣдахъ за сынъ
Божій. „Какво си сторилъ? И какво не е сторилъ, о Пилате? Ако ты
въ ималъ умъ да раздмѣвашъ нашето високо Богословіе, азъ ти
вухъ рѣкълъ: че тойзи е предвѣчното слово на пребезначалнаго От-
ца, „И мѡ же всѡ въша.“ Който е направилъ цѡто видишь, и цѡ-
то не видишь, земьтъ сж растеніята, и животныты; небето сж звѣз-
дыты, и сляцето; който е направилъ Ангелыты, и челоуѣциты, и
тебе схціа, о Пилате: Само едно нѣщо не е направилъ: грѣха;
„Грѣхъ не сотвори, ни же ѡврѣтеса лѣсть во оустѣхъ е-
гѡ.“ Това го знае и Пилатъ, и казва го явно, за да го чюжтъ сич-
кыти хора: „Не ѡврѣтаю въ нѣмъ вины.“ Изъ при сичко то-
ва . . . беззаконны сждилца на земапта, неправедны сждбыты на
челоуѣческыты сынове; не стига, не е доволно да бжде нѣкой невиненъ,
когато падне въ ржцѣтѣ на единъ несправедливъ сждникъ, който има
своиты си интересы, кѡто сѡ бои да не въ изгдѣилъ Кесаревото при-
ателство.

Невинный Исусъ сѡ вѣе, и ако попыташь причинжтъ, саміатъ
сждникъ отговарѡ: защото „Не ѡврѣтаю въ нѣмъ вины.“ О жѡ-
лостно зрѣлице! да гледа нѣкой одного сына Божіа, който на не-
весата сѡ облача сж свѣтлината като сж риза, голъ предъ очиты и
на войны, които мѡ сѡ подиграватъ, и на Іудеи, които хдѡжтъ! Ти
взоржжватъ бесчелоуѣчнжтъ десницъ сж вичеветы; вѣжтъ, ѡзвѣватъ,
испоксватъ пречистжтъ пѡтъ на божеественнаго Еммандила, който
трепери, испотава сѡ, премира отъ многото пролѣна крвъ. И такава
мѡжа не сѡ ли сдѡчваше на мене? Таквызи раны не трѣбваше да при-
еме мѡята снага, коѡто е сторила тисѡци грѣхове? толко крвъ не
трѣбваше ли да истече отъ тѣлото ми, за да измые моиты нечи-
стоты? Ангели, Серафими тичайте по-скоро, покрыйте оныѡ непорочны
уды, скрыйте гы отъ нечистыты поглѣды на нечестивыты.

Изъ азъ гледамъ, че сж покриты сж червена дрѡха, сж коѡто кой-
ннти го облачатъ, за да мѡ сѡ присмѣжтъ като царъ ѡжъ Іудей-
скый. Полагатъ мѡ като царска діадима единъ тръненъ вѣнецъ, кой-
го боде, и ѡзвѣва дълбоко главжтъ мѡ. Даватъ мѡ царскый скиптръ
еднъ тржстикъ, коѡто гравндватъ често отъ ржцѣтѣ мѡ, за да
го вѣжтъ по главата. Падатъ на колѣнѣ предъ него и сѡ подиграватъ